

KAUCYJA (5) sb f

c- (3), k- (2); -tia (4), -cia (1).

Pierwsze a pochylone, końcowe prawdopodobnie pochylone (tak w -cyjã).

sg N kãucyjã (1). ◊ A kãucyjã (4).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *praw. Zastaw, rękojmia, zabezpieczenie, zaręczenie czymś (przeważnie sumą pieniędzy) jako dowodem dotrzymania umowy między stronami [cautio – opatrność, obrona, sztuczka Mącz 42a] (3) :*

Zwroty: »kaucyjã dać; kaucyja dana« (1; 1): Nacozeby im Cautia byładana Responsu^m Cautiã obiecano dac ywcale ie zachowac ActReg 26.

»wziąć kaucyjã« (1): Satisaccipere – Rekoimiemfie oppatrzicz, wziacz cautię. Calep 948a.

2. *Ostrożność, ubezpieczenie się, przygotowanie się na najgorsze [cautio – ostrożność Calep; ostrożność – cautio Cn] (1) : gdyć nãkoniec nic infzégó niezofłãwi/ czymbyś fie vbefpieczyć mógł/ ieno owę kautię/ ábyś mu zgołã niewierzył. OrzJan 105.*

3. *Zapewnienie, uroczysta obietnica (1) : Y tãkże wãruiãc/ y wcãle zãchowuiãc/ kaucię nam o dodzierzeniu wiãry/ y poddãñftwã od wãzech fãanów vczynionã: ktõra/ [...] ma bydź od nich poprzyfiężona. SarnStat 437.*

Synonimy: 1. rękojemstwo, rękojmia, zaręczenie, zastaw, zastawienie; 2. ostrożność; 3. obietnica.

AL